

Zbierka súdnych rozhodnutí

UZNESENIE VŠEOBECNÉHO SÚDU (prvá komora)

z 23. novembra 2015*

„Žaloba o neplatnosť — Usmernenie o štátnej pomoci v oblasti ochrany životného prostredia a energetiky na roky 2014–2020 — Združenie — Neexistencia priamej dotknutosti členov — Nepripustnosť“

Vo veci T-670/14,

Milchindustrie-Verband eV, so sídlom v Berlíne (Nemecko),

Deutscher Raiffeisenverband eV, so sídlom v Berlíne,

v zastúpení: I. Zenke a T. Heymann, advokáti,

žalobkyne,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: K. Herrmann, T. Maxian Rusche a R. Sauer, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie oznámenia Komisie z 28. júna 2014 s názvom „Usmernenie o štátnej pomoci v oblasti ochrany životného prostredia a energetiky na roky 2014 – 2020“ (Ú. v. EÚ C 200, s. 1) v rozsahu, v akom sa v prílohe 3 tohto oznámenia neuvádza odvetvie prevádzky mliekarní a výroby syrov (NACE 10.51),

VŠEOBECNÝ SÚD (prvá komora),

v zložení: H. Kanninen, predseda (spravodajca), sudcovia I. Pelikánová a E. Buttigieg,

tajomník: E. Coulon,

vydal toto

* Jazyk konania: nemčina.

Uznesenie

Okolnosti predchádzajúce sporu

Napadnuté usmernenie

- 1 Dňa 28. júna 2014 Európska komisia prijala oznámenie nazvané „Usmernenie o štátnej pomoci v oblasti ochrany životného prostredia a energetiky na roky 2014 – 2020“ (Ú. v. EÚ C 200, s. 1, ďalej len „napadnuté usmernenie“).
- 2 Bod 3.7.2 napadnutého usmernenia vymedzuje podmienky poskytovania pomoci členskými štátmi vo forme zníženia financovania podpory energie z obnoviteľných zdrojov (ďalej len „úľavy“), aby sa mohli považovať za zlučiteľné so spoločným trhom podľa článku 107 ods. 3 písm. c) ZFEÚ. Bod 185 napadnutého usmernenia stanovuje:

„Pomoc by sa mala obmedzovať na odvetvia, ktorých konkurenčné postavenie je vystavené riziku vzhľadom na náklady vyplývajúce z financovania podpory energie z obnoviteľných zdrojov ako funkcie ich elektroenergetickej náročnosti a ich vystavenia medzinárodnému obchodu. Pomoc sa preto môže poskytnúť iba vtedy, ak podnik patrí do odvetví uvedených v prílohe 3 (napadnutého usmernenia). Tento zoznam sa má použiť len na účely oprávnenosti na túto konkrétnu formu kompenzácie.“

- 3 Poznámka pod čiarou č. 86 napadnutého usmernenia, ktorá je vložená na konci predposlednej vedy bodu 185 usmernenia, znie:

„Komisia sa domnieva, že takéto riziká existujú v prípade odvetví, ktoré čelia intenzite obchodovania 10 % na úrovni EÚ, keď spotreba elektriny odvetvia dosiahne 10 % na úrovni EÚ. Podobné riziko navyše existuje v odvetviach, ktoré čelia nižšej expozícii obchodovaniu, no aspoň na úrovni 4 %, a ktoré majú omnoho vyššiu, minimálne 20 % elektroenergetickú náročnosť, alebo sú hospodársky podobné (napr. z dôvodu zameniteľnosti). Podobne odvetvia, v ktorých je mierne nižšia spotreba elektriny na úrovni aspoň 7 % a ktoré čelia veľmi vysokej expozícii obchodovaniu minimálne 80 %, môžu ohrozovať tie isté riziká. Zoznam oprávnených odvetví bol vypracovaný na tomto základe. Napokon boli zahrnuté nasledujúce odvetvia, pretože sú ekonomicky podobné odvetviam uvedeným v zozname a vyrábajú zameniteľné výrobky (odlievanie ocele, ľahkých kovov a neželezných kovov,... recyklácia triedených materiálov...)“

- 4 Bod 186 napadnutého usmernenia uvádza:

„Navyše na vysvetlenie skutočnosti, že určité odvetvia by mohli byť heterogénne z hľadiska elektroenergetickej náročnosti, členský štát môže začleniť podnik do svojej vnútroštátnej schémy a poskytnúť zníženie nákladov vyplývajúcich z podpory obnoviteľných zdrojov energie, ak je elektroenergetická náročnosť podniku aspoň 20 % a podnik patrí do odvetvia s intenzitou obchodovania najmenej 4 % na úrovni Únie, hoci nepatrí do odvetvia uvedeného v prílohe 3 [napadnutého usmernenia...]“

- 5 Príloha 3 napadnutého usmernenia (ďalej len „príloha 3“), nazývaná „Zoznam oprávnených odvetví podľa oddielu 3.7.2 [napadnutého usmernenia]“, vymenúva hospodárske odvetvia, ktorých podniky by mohli mať nárok na úľavu, ktorú Komisia považuje za zlučiteľnú s vnútorným trhom, bez toho, aby museli jednotlivo dosiahnuť konkrétnu elektroenergetickú náročnosť.
- 6 Príloha 5 napadnutého usmernenia (ďalej len „príloha 5“), nazývaná „Ťažobné a výrobné odvetvia, ktoré nie sú uvedené v [prílohe 3] a ktoré majú intenzitu obchodu mimo EÚ najmenej 4%“, vymenúva niektoré hospodárske odvetvia neuvedené v prílohe 3, ktorých podniky by mohli mať nárok na úľavu,

ktorú Komisia považuje za zlučiteľnú s vnútorným trhom, pokiaľ tieto podniky jednotlivo dosahujú elektroenergetická náročnosť 20 %. Medzi týmito odvetviami sa nachádza prevádzka mliekarní a výroba syrov (NACE 10.51) (ďalej len „prevádzka mliekarní“).

Žalobkyne

- 7 Žalobkyne, Milchindustrie-Verband eV a Deutscher Raiffeisenverband eV, sú dve zoskupenia, ktorých účelom je zastupovanie a ochrana záujmov nemeckého mliekarského priemyslu a podnikov nemeckého poľnohospodársko-potravinárskeho odvetvia. Členovia Milchindustrie-Verband sú podniky a družstvá, ktoré v Nemecku zabezpečujú 95 % zásobovania mliekom a 100 % objemu vývozu. Pokiaľ ide o Deutscher Raiffeisenverband, medzi jeho členov patria podniky, ktoré pôsobia v poľnohospodárskom obchode, ako aj v oblasti spracovania a obchodovania so živočíšnymi a s rastlinnými výrobkami.

Konanie a návrhy účastníkov konania

- 8 Žalobou podanou do kancelárie Všeobecného súdu 19. septembra 2014 žalobkyne podali túto žalobu, v ktorej navrhujú, aby Všeobecný súd:
- zrušil napadnuté uznesenie v rozsahu, v akom sa v prílohe 3 neuvádza odvetvie prevádzky mliekarní,
 - zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.
- 9 Samostatným podaním podaným do kancelárie Všeobecného súdu 4. decembra 2014 Komisia vzniesla námietku neprípustnosti na základe článku 114 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu z 2. mája 1991. Navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zamietol žalobu ako neprípustnú,
 - zaviazal žalobkyne na náhradu trov konania.
- 10 Žalobkyne predložili 19. januára 2015 svoje pripomienky k námietke neprípustnosti. Navrhujú, aby Všeobecný súd zamietol námietku neprípustnosti na základe článku 114 ods. 4 prvého pododseku rokovacieho poriadku z 2. mája 1991 a pokračoval v konaní.

Právny stav

- 11 Podľa článku 130 ods. 1 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu môže Všeobecný súd, ak o to žalovaný požiada, rozhodnúť o neprípustnosti alebo nepríslušnosti pred prejednaním veci samej.
- 12 V prejednávanej veci sa Všeobecný súd považuje za dostatočne oboznámený so spisovým materiálom a rozhodol, že nie je potrebné pokračovať v konaní.

Úvodné pripomienky o predmete sporu

- 13 Žalobkyne navrhujú zrušenie napadnutých uznesení v rozsahu, v akom sa v prílohe 3 neuvádza odvetvie prevádzky mliekarní, napriek tomu, že dosahuje elektroenergetickú náročnosť viac ako 10 %. Žalobkyne uvádzajú, že výpočet v prílohe 3 je taxatívny a že jej obsah musí byť do nemeckej právnej úpravy doslovne prebratý. Odvetvia vymenované v prílohe 3 sú uvedené v zozname 1 prílohy 4 nemeckého zákona o obnoviteľných zdrojoch energie (Erneuerbare-Energien-Gesetz) z 21. júla 2014

(BGBl. 2014 I, s. 1066, ďalej len „EEG z roku 2014“), týkajúcej sa odvetví, ktoré majú nárok na úľavu. Odvetvia vymenované v prílohe 5, medzi nimi aj odvetvie mliekarní, boli uvedené na zozname 2 prílohy 4 EEG z roku 2014, pričom článok 64 tohto zákona stanovuje pre podniky patriace do týchto odvetví prísnejšie požiadavky, čo sa týka poskytnutia úľav. Z tohto dôvodu by len málokteré mliekarne spĺňajúce prísne podmienky mohli mať nárok na úľavu, čo vážne ohrozuje medzinárodnú konkurencieschopnosť a existenciu asi 80 % nemeckých mliekarní.

O prípustnosti

- 14 Najskôr je potrebné pripomenúť, že žaloby podané združeniami alebo zoskupeniami sú podľa judikatúry prípustné v troch situáciách, a to pokiaľ tieto združenia alebo zoskupenia zastupujú záujmy podnikov, ktoré by samotné boli aktívne legitimované, alebo sú individualizované z dôvodu dotknutosti ich vlastných záujmov ako združenia alebo ako zoskupenia, najmä preto, že ich vyjednávacie postavenie bolo dotknuté aktom, ktorého zrušenie sa navrhuje, alebo aj vtedy, keď im ustanovenie normatívnej povahy výslovne priznáva viacero oprávnení procesnej povahy (pozri v tomto zmysle rozsudok z 18. marca 2010, Forum 187/Komisia, T-189/08, Zb., EU:T:2010:99, bod 58 a citovanú judikatúru).
- 15 V prejednávanej veci žalobkyne jednak necitujú žiadne ustanovenie, ktoré im priznáva procesné práva týkajúce sa napadnutého usmernenia, a jednak neuvádzajú, že zohrali osobitnú vyjednávaciu úlohu v procese jeho prijímania. V dôsledku toho, ako správne uvádza Komisia a žalobkyne to pripúšťajú, prípustnosť žaloby závisí len od otázky, či podniky pôsobiace v odvetví mliekarní zastúpené žalobkyňami (ďalej len „zastúpené podniky“) sú aktívne legitimované navrhnúť zrušenie napadnutého usmernenia v rozsahu, v akom sa v prílohe 3 neuvádza odvetvie prevádzky mliekarní.
- 16 Ďalej je potrebné pripomenúť, že podľa článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ môže akákoľvek fyzická alebo právnická osoba za podmienok ustanovených v prvom a druhom odseku tohto ustanovenia podať žalobu proti aktu, ktorý jej nie je určený v dvoch situáciách, a to ak sa jej predmetný akt priamo a osobne týka, alebo ak ide o regulačný akt, ktorý sa jej priamo týka a nevyžaduje vykonávacie opatrenia.
- 17 Preto treba preskúmať, či sa zastúpené podniky vo vzťahu k napadnutým usmerneniam nachádzajú v jednej z dvoch situácií uvedených v predchádzajúcom bode, čo Komisia popiera. Keďže obe situácie predpokladajú priamu dotknutosť žalobcu napadnutým aktom, najskôr treba preskúmať toto kritérium.
- 18 V tejto súvislosti treba uviesť, že výraz „priamo sa týka“ sa javí rovnako v oboch situáciách stanovených článkom 263 štvrtým odsekom ZFEÚ a bol prevzatý z článku 230 štvrtého odseku ES napriek tomu, že toto ustanovenie upravovalo len prvú z dvoch situácií. Bolo už rozhodnuté, že pojem priamej dotknutosti v druhej situácii sa nemôže vykladať reštriktívnejšie ako pojem dotknutosti v prvej situácii [pozri v tomto zmysle rozsudok z 25. októbra 2011, Microban International a Microban (Europe)/Komisia, T-262/10, Zb., EU:T:2011:623, bod 32]. Nemožno sa domnievať, že v prejednávanej veci by sa mala podmienka priamej dotknutosti vykladať menej reštriktívne v prípade, ak by boli napadnuté usmernenia regulačným aktom, ktorý nevyžaduje vykonávacie opatrenia.
- 19 Komisia uvádza, že napadnuté usmernenie sa priamo nedotýka zastúpených podnikov, čo žalobkyne popierajú.
- 20 Treba uviesť, že v súlade s ustálenou judikatúrou podmienka, podľa ktorej musí byť fyzická osoba alebo právnická osoba priamo dotknutá aktom Únie, ako to stanovuje článok 263 štvrtý odsek ZFEÚ, vyžaduje, aby napadnutý akt bezprostredne ovplyvňoval právne postavenie jednotlivca a neponechával priestor na voľnú úvahu jeho adresátom povereným jeho uplatňovaním, keďže má úplne automatický

charakter a vyplýva zo samotnej právnej úpravy Únie bez uplatnenia iných sprostredkujúcich ustanovení (pozri rozsudok z 13. marca 2008, Komisia/Infront WM, C-125/06 P, Zb., EU:C:2008:159, bod 47 a citovanú judikatúru).

- 21 To isté platí, ak možnosť jeho adresátov nedodržať akt Únie je čisto hypotetická, pričom ich vôľa vyvodiť následky v súlade s týmto aktom je nepochybná (rozsudky z 5. mája 1998, Dreyfus/Komisia, C-386/96 P, Zb., EU:C:1998:193, bod 44, a Glencore Grain/Komisia, C-404/96 P, Zb., EU:C:1998:196, bod 42; pozri tiež v tomto zmysle rozsudky z 23. novembra 1971, Bock/Komisia, 62/70, Zb., EU:C:1971:108, body 6 až 8, a zo 17. januára 1985, Piraiki-Patraiki a i./Komisia, 11/82, Zb., EU:C:1985:18, body 8 až 10).
- 22 Je teda vhodné preskúmať, či napadnuté usmernenie bezprostredne ovplyvňuje právne postavenie zastúpených podnikov, čo Komisia popiera.
- 23 V tejto súvislosti je vhodné pripomenúť, že Komisia môže vydať usmernenie na účely výkonu svojej voľnej úvahy najmä v oblasti štátnej pomoci. Pokiaľ sa neodchyľuje od pravidiel Zmluvy, indikatívne pravidlá, ktoré usmernenie obsahuje, zaväzujú inštitúciu (pozri v tomto zmysle rozsudky z 24. februára 1987, Deufil/Komisia, 310/85, Zb., EU:C:1987:96, bod 22; z 24. marca 1993, CIRFS a i./Komisia, C-313/90, Zb., EU:C:1993:111, body 34 a 36, a z 15. októbra 1996, IJssel-Vliet, C-311/94, Zb., EU:C:1996:383, bod 42).
- 24 Preto sa Komisia prijatím napadnutého usmernenia v zásade záväzne zaviazala uplatniť svoju voľnú úvalu, ktorou disponuje pri posúdení zlučiteľnosti štátnej pomoci, na ktorú sa usmernenie vzťahuje, s vnútorným trhom, spôsobom uvedeným v tomto usmernení. Konkrétne sa zaviazala nepovažovať za zlučiteľnú s vnútorným trhom žiadnu úľavu poskytnutú členským štátom v prospech odvetvia, ktoré nie je uvedené v prílohe 3, a za zlučiteľnú s vnútorným trhom považovať úľavu poskytnutú podniku, ktorý patrí do odvetvia vymenovaného v prílohe 5 len v prípade, keď dosahuje elektroenergetickú náročnosť 20 %.
- 25 Predchádzajúce úvahy však neznamenajú, že zastúpené podniky sú napadnutým usmernením priamo dotknuté.
- 26 Po prvé, pokiaľ totiž ide o zastúpené podniky, ktoré majú nárok na úľavu oznámenú Spolkovou republikou Nemecko Komisii a vo vzťahu ku ktorým ešte Komisia neprijala rozhodnutie týkajúce sa zlučiteľnosti s vnútorným trhom pred dátumom vstupu do platnosti napadnutého usmernenia, je zrejmé, že ako uvádzajú žalobkyne, toto usmernenie sa podľa jeho odsekov 246 a 247 uplatňuje od 1. júla 2014 do 31. decembra 2020 na všetky opatrenia pomoci, o ktorých má Komisia rozhodnúť, a to aj na opatrenia oznámené pred prvým dátumom. Komisia však môže uplatňovať napadnuté usmernenie vo vzťahu k takejto úľave iba prostredníctvom rozhodnutia na základe článku 4 ods. 2 a 3 nariadenia Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku [108 ZFEÚ] (Ú. v. ES L 83, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 339), a to rozhodnutia o začatí konania vo veci formálneho zisťovania podľa článku 108 ods. 2 ZFEÚ alebo rozhodnutia o ukončení tohto konania podľa článku 7 nariadenia č. 659/1999. Nie však uvedená príloha 3, ale práve tieto rozhodnutia by sa mohli priamo týkať zastúpených podnikov, pokiaľ by stanovovali, že úľava, na ktorú majú nárok, nie je zlučiteľná s vnútorným trhom z dôvodu, že odvetvie mliekarní sa neuvádza v tejto prílohe. Zastúpené podniky by mohli napadnúť zákonnosť týchto rozhodnutí na Všeobecnom súde a dovoľávať sa najmä toho, že odvetvie mliekarní sa malo uviesť v prílohe 3.
- 27 Po druhé, pokiaľ ide o zastúpené podniky majúce nárok na úľavu oznámenú Spolkovou republikou Nemecko Komisii, ktorú Komisia považuje za pomoc zlučiteľnú s vnútorným trhom pred dátumom vstupu do platnosti napadnutého usmernenia, je opodstatnené uviesť, že podľa odseku 250 tohto usmernenia Komisia navrhuje nevyhnutné zmeny existujúcej pomoci, aby ju uviedla do súladu s uvedeným usmernením najneskôr do 1. januára 2016. Ako však Komisia správne uvádza, že keďže členské štáty nie sú viazané napadnutým usmernením, môžu týmto návrhom vyhovieť alebo ich

odmietnuť. V prípade, ak sa návrhu Komisie vyhovie, právne účinky vo vzťahu k zastúpeným podnikom budú vyplývať z postupu dotknutého členského štátu, ktorý možno v prípade potreby napadnúť na príslušných vnútroštátnych súdoch. V prípade odmietnutia návrhu Komisie dotknutým členským štátom právne účinky vo vzťahu k zastúpeným podnikom budú vyplývať len z povinnosti pozastaviť pomoc vyplývajúcu z prípadného rozhodnutia Komisie začať podľa článku 19 ods. 2 nariadenia č. 659/1999 konanie vo veci formálneho zisťovania podľa článku 108 ods. 2 ZFEÚ. Zastúpené podniky by teda mohli napadnúť zákonnosť týchto rozhodnutí na Všeobecnom súde a dovolávať sa najmä toho, že odvetvie mliekarní malo byť uvedené v prílohe 3.

- 28 Po tretie, pokiaľ ide o zastúpené podniky, ktoré majú nárok na úľavu, ktorú by Komisia mohla považovať za protiprávnu pomoc, keďže bola poskytnutá ešte pred oznámením, pričom Komisia ju preskúmala po dátume vstupu do platnosti napadnutého usmernenia, je opodstatnené uviesť, že Komisia môže uplatňovať uvedené usmernenie vo vzťahu k tejto úľave iba prostredníctvom rozhodnutí uvedených v bode 26 vyššie, pričom zastúpené podniky môžu byť priamo dotknuté iba takým rozhodnutím, ktoré by v prípade potreby mohli napadnúť na Všeobecnom súde.
- 29 Nakoniec po štvrté, pokiaľ sa členský štát rozhodne neposkytovať nové úľavy v prospech odvetví neuvedených v prílohe 3, ako to správne uvádza Komisia, šlo by o zvrchované rozhodnutie dotknutého členského štátu.
- 30 Existencia napadnutého usmernenia totiž členskému štátu nebráni, aby oznámil Komisii novú úľavu v prospech odvetvia neuvedeného v prílohe 3, hoci aj z dôvodu, že na základe vysvetlení poskytnutých dotknutými podnikmi predpokladá, že toto odvetvie spĺňa podmienky na uvedenie v zozname uvedenej prílohy, alebo z dôvodu, že sa domnieva, že tieto podmienky nemôžu byť platne prijaté Komisiou. Určite je veľmi pravdepodobné, že podľa napadnutého usmernenia Komisia bude musieť prijať rozhodnutie podľa článku 7 ods. 5 nariadenia č. 659/1999, ktorým určí, že predpokladaná úľava je pomocou nezlučiteľnou s vnútorným trhom. Iba takéto rozhodnutie by mohlo vyvolať priame právne účinky vo vzťahu k podnikom, ktoré mali mať nárok na úľavu. Tieto podniky by práve tak ako dotknutý členský štát mohli na Všeobecnom súde napadnúť dôvodnosť rozhodnutia prijatého Komisiou a najmä dovolávať sa toho, že odvetvie mliekarní malo byť uvedené v prílohe 3.
- 31 Tento záver nemôže vyvrátiť tvrdenie predložené žalobkyňami v pripomienkach k námietke neprípustnosti, podľa ktorého už počas prijímania napadnutého usmernenia bolo zrejmé, že Spolková republika Nemecko preberie prílohu 3 do svojej právnej úpravy v oblasti úľav „doslovne“ tak, aby sa judikatúra spomenutá v bode 21 vyššie uplatňovala v prejednávanej veci.
- 32 V súvislosti s týmto bodom žalobkyne tvrdia, že Komisia začala v decembri 2013 konanie vo veci formálneho zisťovania vo vzťahu k nemeckej právnej úprave týkajúcej sa úľav a naznačila, že má pochybnosti o zákonnosti úľav stanovených pre iné odvetvia, než odvetvia ocele a hliníka. Vypracovanie napadnutého usmernenia teda sprevádzali intenzívne rokovania medzi Komisiou a nemeckými orgánmi, pokiaľ ide o zoznam odvetví, ktoré by mohli byť uvedené v prílohe 3. Napriek žalobe o neplatnosť podanej 28. februára 2014 proti rozhodnutiu o začatí konania vo veci formálneho zisťovania nemecké orgány uviedli, že chceli dospieť ku kompromisu a zároveň že nová nemecká právna úprava v oblasti úľav musí byť zosúladená s pripravovaným usmernením, teda rešpektovať jeho odporúčania. V rozpore s tým, čo tvrdia žalobkyne, to však neznamená, že judikatúra spomenutá v bode 21 vyššie sa uplatňuje v prejednávanej veci.
- 33 Na rozdiel od toho, čo tvrdia žalobkyne, to však neznamená, že judikatúra uvedená v bode 21 vyššie je použiteľná v prejednávanom prípade.
- 34 Keďže, ako sa uvádza v bode 30 vyššie, členské štáty nie sú viazané napadnutým usmernením, ani povinné oznámiť Komisii úľavy, ktoré nedodržia podmienky stanovené v napadnutom usmernení, možnosť, že uvedené členské štáty ponechajú v platnosti alebo prijímajú vnútroštátnu právu úpravu nezlučiteľnú s týmto usmernením nemožno považovať za čisto hypotetickú. V každom prípade

žalobkyne vôbec nevysvetlili, prečo boli členské štáty, a najmä Spolková republika Nemecko, *de iure* alebo *de facto* povinné prijať indikatívne pravidlá, ktoré si Komisia sama stanovila pri výkone voľnej úvahy prijatím napadnutého usmernenia.

- 35 Predchádzajúce úvahy potvrdzuje skutočnosť, že ako uvádzajú samotné žalobkyne, Spolková republika Nemecko podala na Všeobecnom súde žalobu o neplatnosť proti rozhodnutiu o začatí konania vo veci formálneho zisťovania prijatého Komisiou vo vzťahu k nemeckej právnej úprave v oblasti úlav predchádzajúcej EEG z roku 2014. V rámci tejto žaloby, ktorú sa Spolková republika Nemecko nakoniec rozhodla vziať späť (uznesenie z 8. júna 2015, Nemecko/Komisia, T-134/14, EU:T:2015:392), mohla napadnúť predbežné posúdenie Komisie v súvislosti s úlavami, ktoré plánovala poskytnúť, pričom toto posúdenie bolo podľa samotných žalobkýň zhodné s posúdením vyplývajúcim z napadnutého usmernenia.
- 36 Za týchto okolností, ak by sa aj preukázala skutočnosť, že nemecké orgány oznámili, že prijmú vlastnú právnu úpravu v oblasti úlav na účely dosiahnutia súladu s napadnutým usmernením, ešte pred jeho prijatím, neznamená to, že toto usmernenie malo priamy účinok na zastúpené podniky.
- 37 V každom prípade sa situácia v prejednávanej veci veľmi odlišuje od situácie, ktorej sa týka judikatúra spomenutá v bode 21 vyššie.
- 38 Rozsudky Bock/Komisia, už citovaný v bode 21 vyššie (EU:C:1971:108), a Piraiki-Patraiki a i./Komisia, už citovaný v bode 21 vyššie (EU:C:1985:18), sa týkali návrhov na zrušenie dvoch rozhodnutí, v ktorých Komisia povolila niektorým členským štátom na ich žiadosť uplatňovať ochranné opatrenia na výrobky pochádzajúce z niektorých krajín. Súdny dvor sa domnieval, že vzhľadom na to, že orgány týchto členských štátov oznámili, že uplatnia požadované ochranné opatrenia, podniky, ktoré ich museli znášať, boli povolením Komisie priamo dotknuté.
- 39 V prejednávanej veci však Spolková republika Nemecko nepotrebuje od Komisie žiadne povolenie, aby mohla prijať právnu úpravu v oblasti úlav na účely dosiahnutia jej súladu s napadnutým usmernením, alebo oznámiť Komisii úlavy nezlučiteľné s týmto usmernením, na rozdiel od členských štátov dotknutých ochrannými opatreniami spomenutými v bode 38 vyššie, ktoré potrebovali povolenie Komisie, aby mohli vykonať takéto opatrenia. Potenciálni príjemcovia úlav, ktoré Spolková republika Nemecko neposkytne, teda nie sú napadnutým usmernením dotknutí takým spôsobom, akým boli dotknuté podniky, ktoré museli znášať predmetné ochranné opatrenia.
- 40 Pokiaľ ide o rozsudky Dreyfus/Komisia, už citovaný v bode 21 vyššie (EU:C:1998:193), a Glencore Grain/Komisia, už citovaný v bode 19 vyššie (EU:C:1998:196), tieto sa týkali žalôb o neplatnosť rozhodnutí určených ruským a ukrajinským orgánom, ktorými Komisia odmietla financovanie dodávok niektorých poľnohospodárskych výrobkov za osobitných cenových podmienok. Keďže práve s prihliadnutím na kritickú hospodársku a finančnú situáciu Ruskej federácie a Ukrajiny, ako aj na zhoršenie potravinovej a zdravotnej situácie mohli byť úhrady za dodávky uskutočnené len prostredníctvom financovania Únie, Súdny dvor sa domnieval, že možnosť dotknutých orgánov splniť zmluvy o dodávke za cenových podmienok napadnutých Komisiou a tým odmietnuť takéto financovanie bola čisto hypotetická.
- 41 V prejednávanej veci nie je žiadny dôvod domnievať sa, že Spolková republika Nemecko sa nachádza, pokiaľ ide o skutkový stav, v rovnakej kriticknej situácii ako štáty spomenuté v bode 40 vyššie, v dôsledku ktorej by mala iba čisto hypotetickú možnosť nedodržať napadnuté usmernenie, napríklad tým, že oznámi Komisii úlavy, ktoré sú s ním nezlučiteľné.
- 42 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že na rozdiel od toho, čo tvrdia žalobkyne, Spolková republika Nemecko nebola *de iure* ani *de facto* povinná upraviť vlastnú právnu úpravu v oblasti úlav na účely jej zosúladenia s napadnutým usmernením a zároveň, že právne postavenie zastúpených podnikov nie je nezahrnutím odvetvia mliekarní do prílohy 3 priamo ovplyvnené.

- 43 Keďže zastúpené podniky nie sú napadnutým usmernením priamo ovplyvnené, nie je potrebné preskúmať, či sú osobne dotknuté, ani to, či je uvedené usmernenie regulačným aktom, ktorý nevyžaduje vykonávacie opatrenia, aby sa rozhodlo o neprípustnosti ich žaloby na jeho zrušenie.
- 44 Z toho vyplýva, že žalobkyne sa nenachádzajú v niektorej zo situácií, v ktorých možno v súlade s judikatúrou spomenutou v bode 14 vyššie vyhlásiť žalobu združení alebo zoskupení za prípustnú.
- 45 Žaloba sa teda musí zamietnuť ako neprípustná.

O trovách

- 46 Podľa článku 134 ods. 1 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobkyne nemali vo veci úspech, je opodstatnené zaviazat' ich na náhradu trov konania v súlade s návrhom Komisie.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (prvá komora)

nariadil:

- 1. Žaloba sa zamietá ako neprípustná.**
- 2. Milchindustrie-Verband eV a Deutscher Raiffeisenverband eV znášajú svoje vlastné trovy konania a sú povinné nahradiť trovy konania, ktoré vynaložila Európska komisia.**

V Luxemburgu 23. novembra 2015

Tajomník
E. Coulon

Predseda
H. Kanninen